

Cartes d'amor

Un recull d'històries emotives que,
gràcies a la iniciativa «Cartes d'amor»
a les xarxes socials, es publiquen en un llibre.

Un homenatge únic a la màgia
de la carta manuscrita.

Columna

CARTES D'AMOR

Un homenatge
a la carta manuscrita

Columna

UNA IDEA ORIGINAL DE COLUMNNA EDICIONS

PRIMERA EDICIÓ: ABRIL DEL 2025

© ELS REDACTORS, PELS SEUS TEXTOS, 2025

© COLUMNNA EDICIONS, LLIBRES I COMUNICACIÓ, S.A.U.

AV. DIAGONAL, 662-664 - 08034 BARCELONA

ISBN: 978-84-664-3363-1

DIPÒSIT LEGAL: B. 2.272-2025

FOTOCOMPOSICIÓ: DAVID PABLO

IMPRÈS A CATALUNYA - PRINTED IN CATALONIA

www.columnnaedicions.cat

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Queden expressament prohibits l'ús o la reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb el propòsit d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

Taula

<i>Nota de l'editora</i>	13
Carta de l'Andreu a la iaia Agnès	19
Carta d'en Charles a la Dolores	25
Carta de la mare a la Ivet	33
Carta de l'Eduard a la Maria	37
Carta de l'Àgata a la mama	43
Carta de la Laia al company de vida	53
Carta de la Montse a la seva neta	61
Carta d'en Rafa a la seva filla	67
Carta del pare a l'Anna	75
Carta de l'Alberto	81
Carta de l'Àlícia a l'avi	85
Carta de l'Eva a en Pol	95
Carta de l'àvia a la Joana	101
Carta de la Maribel a la Maribel de catorze anys	107
Carta de la Gemma al pare	111

Carta d'en Jordi a la seva filla	119
Carta de la Susanna	125
Carta d'en Josep a la Marina	131
Carta de la Neus al seu germà	137
Carta de la Maria	143
Carta de la Marta a la mama	153
Carta de la Montserrat a la seva filla Maria	159
Carta de la Paula a l'Helena	165
Carta de la Maria a en Kiku	169
Carta de la Nana	173
Carta de la Montserrat al seu fill Jordi	179
Carta d'en Josep Maria	185
Carta de l'Alicia a la Montse	191
Carta de l'Anna al seu estimat	197
Carta de l'Auro a una amiga de l'ànima	205
Carta de la Maria Teresa als pares	211
Carta de l'Ester a l'Isidre	215
Carta de la Jana a en Toni	221
Carta d'en Dorian a la Dafne	227
Carta de la Laura al seu pare	237
Carta de la Matilda a la seva germana	245
Carta de la Núria a una amiga	251
Carta d'en Ramon a la seva mare Rosa	257
Carta de la Roser a un amic	263
Carta de la Montse al seu fill Blai	273
<i>Agraïments</i>	281

Carta de l'Andreu a la iaia Agnès

I, de sobte, em duies aquell pom de violetes acabades de collir per dur a casa, amb lligall de fil. Vull que sàpignes que fins i tot n'he arribat a collir de silvestres a l'obaga de Vallromanès. Veus?

filler majestuos, a tocar de la figuera de serall
darrera fotografia te la vaig fer asseguda pro
rordes? Amb els cabells ben blancs, la pell esg
eny, amb la brusa blanca al de punt... I la con
de casa. I encara t'hi veig...
esteses d'ametllons entre la caltra i la barra l
amb posat de foto antiga a les troncs de vime
al menjador, o sota la figuera, quan hi de
infantesa, ens feies aquelles coques de sants
s, crivixents, lenucrades. O taquells pastis
es que tant agradaven a l'avi. L'avi i jo de
xos gustos, oi?
o aquells canelons de Sant Esteve, quan s'es
nir a veure-us al pis del carrer de Trovenga,
ats i crivixents, de pernil dolç, perquè l'avi
em deies. Tampoc no els trobo enlloc a
converses ontretingudes en què em preguntaves p
de casa. Però sobretot per mi i per la Nuri, q
ra. També per mon pare, ton fill, que mai
poc. I per ma mare em demanaves, tot
ixide. I, de sobte, em duies aquell pom
de collir per dur a casa, amb lligall
ràpiques que fins i tot n'he embat a
es a l'obaga de Vellromanes. Vens? Per
de pom, de lirades, amb lligall de fil...
o també aquell eixent teu, de la Bordeta
arabaves de dissimular. De cosidora a Llo
a ce l'Americano; i d'ellà promesa i cos
n Pepito de cal Pintor. Amb guina naturalit
l'"tancalix": "tancalix hi va i an

Teià, 6 de gener de 2025

Estimada iaia,

Han passat més de trenta anys i encara et trobo a faltar...

Encara recordo aquelles anades a ca l'Avi, per trobar-t'hi. Els darrers anys, asseguda al menjador, a la llar de foc, on tu i l'avi m'ensenyàveu a mantenir-ne el caliu i la brasa. O a l'estiu, asseguda sota el til·ler majestuós, a tocar de la figuera de secallones d'agost.

De fet, la darrera fotografia te la vaig fer asseguda precisament aquí, recordes? Amb els ca-

bells ben blancs, la pell esgrogueïda pel pas dels anys, amb la brusa blau cel de punt... I la conservo al menjador de casa. I encara t'hi veig...

Quines esteses d'ametllons entre la casa i la barra. Amb l'avi i tu asseguts amb posat de foto antiga a les trones de vímet. Plàcidament. A taula, al menjador, o sota la figuera, quan hi duia el meu amic d'infantesa, ens feies aquelles coques de santa Teresa boníssimes, cruixents i ensucrades. O aquells pastissets d'ametlla que deies que tant agradaven a l'avi. L'avi i jo devíem tenir els mateixos gustos, oi?

I enyoro aquells canelons de Sant Esteve, quan s'esqueia que podia venir a veure-us al pis del carrer de Provença, a Barcelona: ben torrats i cruixents, de pernil dolç, perquè l'avi els podia pair bé, em deies. Tampoc no els trobo enlloc, aquells canelons... I les converses entretingudes, en què em preguntaves per tot i per tots els de casa. Però sobretot per mi i per la Nuri, que tant t'agradava. També per mon pare, ton fill, que malauradament veies ben poc. I per ma mare em demanaves, tot i la relació poc reeixida. I, de sobte, em duies aquell pom de violetes acabades de collir per dur a casa, amb lligall de fil. Vull que

sàpigues que fins i tot n'he arribat a collir de silvestres a l'obaga de Vallromanes. Veus? Per a mi tu ets violetes de pom, delicades, amb lligall de fil... Recordo també aquell accent teu, de la Bordeta de Lleida, que no acabaves de dissimular. De cosidora a Lleida a minyona a Teià, a ca l'Americano; i d'allà, promesa i casada amb l'avi, en Pepito de cal Pintor. Amb quina naturalitat envejable feies servir el «tanmateix»: «Tanmateix hi vas anar?», em demanaves. O quan parlaves del «silló», el teu porró d'infantesa. La llengua també eres tu...

A Sant Mateu, recordes el meu casament a l'ermita? Hi vas poder ser, per sort. I vam entrar-hi junts, de bracet, com de novel·la de Marian Vayreda, i t'hi vaig asseure a la primera bancada. I m'hi vaig casar amb la Nuri, acompanyat per la teva mirada de felicitat continguda. Somiava que arribés aquell dia, amb tu i jo entrant a l'ermita, ben mudats, amb els teus cabells ben blancs de iaia gairebé centenària. I amb aquell somriure indecís que ja feies a la fotografia antiga de joveneta, encisadora, amb el mentó sostingut amb el puny endins, aquell mateix somriure de la darrera fotografia sota el til·ler. Fins i tot el

mateix somriure de xiqueta en aquella fotografia d'estudi de dol per la mort del teu pare en què sostenies amb timidesa amb una mà aquella nina de porcellana enfilada en un pedestal i amb l'altra mà agafaves la rutila de fusta. També la tinc a casa, damunt la calaixera de melis que va restaurar mon pare. Amb el mateix somriure indecís...

Tots aquests records reviuríem avui, dia del teu aniversari, si fóssim sota la figuera o sota el til·ler de ca l'Avi. Però te'ls escric, per llegir-te'ls...

T'estimo, iaia!

Andreu